

עפ"א 30746/11/22 - צליל בוסין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 30746-11-22 בוסין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 12397

בפני כבוד השופט רונית בש
המבקשת צליל בוסין
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת מיום 11/11/15 להארכת موعد להגשת ערעור על החלטתה של כב' השופטת סיגלית גז-אופיר בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (להלן: בית משפט קמא), אשר ניתנה ביום 22/08/10 בתיק המ"ש 2-1244-08-2 ולפיה נדחתה בקשת המבקשת להארכת موعد להישפט בגין דו"ח מס' 12397 שנitin נגד ובו הושת עלייה קנס בסך 500 ל"נ בגין אי עתית מסכה (להלן: ההחלטה). נקבע בעיקרי ההחלטה כי אין טעם להיעתר לבקשה בהינתן המצאה כדין של הדו"ח לכטובת מגורי המבקשת במרשם האוכלוסין.

2. בבקשתה טענת המבקשת אך לעניין התנהלות הפקח. המבקשת מאשרת כי בעת הרלוונטיות יצאה עם כלבה אל מחוץ לביתה ושהתבה בסמוך לביתה והיא אינה מכחישה כי לא עטה מסכה. לטענהה, בשל התרשלות חברות הדואר לא עלה בידיה להוכיח כי אין עסקין בהמצאה כדין של הדו"ח. המבקשת אינה מצבעה על טעם כלשהו לאי הגשת ערעורה במועד על ההחלטה. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מבקשת כי אם בית המשפט יעתור לבקשה להארכת موعد, אזי תחויב המבקשת בהוצאות. נתען ע"י המשיבה כי המבקשת לא העלה כל נימוק המניח את הדעת ומצדיק מתן הארכת מועד להישפט. הוטעם כי המבקשת לא כפירה בכך ששחתה במרחב הציבורי ללא מסכה ואך טענה לעניין התנהגותו של הפקח. עוד הובהר כי במועד רישום הדו"ח סירבה המבקשת לקבלו וכי דבר הדואר שכלל את הדו"ח ונשלח למקרה חזר בצוין "לא נדרש". בנסיבות אלו ונוכח העובדה שבבקשת המבקשת להארכת מועד הוגשה בחלוף פרק זמן ניכר מאז חלוף המועד להגשת ערעור ולא הסבר לכך, מבקשת כאמור המשיבה לדוחות את הבקשה.

3. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ), קובע כי: "בית המשפט רשאי, לבקשה מעורער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשותם עברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200". סעיפים 199 ו-200 קובעים את מנין הימים להגשת ערעור (45 ימים מתן פסק הדין). בפסקה שהתייחסה לסעיף 201 לחסד"פ נקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג על קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת" לאייחור ולבקשת הארכה, והוא אינו נדרש להציג "טעם מיוחד", כנדרש בבקשת להארכת מועד בהליך

ازרח. נקבע עוד בשורה של החלטות כי על בית המשפט לבדוק בבקשתה להערכת מועד להגשת ערעור לשוקול, בין היתר, את משך האיחור, הצדקה הנטענת לאיחור, וכן סיכויו לכואורה של היליך העיקרי (ראו, למשל: בש"פ מס' 4065/19 מסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9/7/2019)).

.4. ומהתם להכא:

במקרה דנן עסקינו בשינוי ניכר שכן ההחלטה ניתנה ביום 22/8/10, ומשך 45 הימים להגשת הערעור חלפו כבר בסוף חודש ספטמבר ואילו הבקשה שבפנינו הוגשה אך ביום 15/11/22, וזאת ללא הסבר להגשתה באיחור כה ניכר. לגבי סיכויו של היליך הבקשה להערכת מועד להישפט, אצין כי סיכוי קלושים, וזאת הן נוכח המציאות לכואורה כדין של הדוח והן נוכח העובדה שלגופו של עניין לא כפירה המבוקשת כי יצאא למרחוב הציבורי ללא מסכה ואך הלינה על התנהלות הפקח. כאן ראוי להבהיר כי אף שנקבעה גישה מקילה יותר להערכת מועד להגשת ערעור בהיליך פלילי, נקבע בפסיקת הפקח כי גם בהיליך פלילי יש להקפיד על קיום המועדים הսטוטוטוריים והערכת מועד לא תינתן כדבר שbagherah, וזאת "בהתחשב בעקרון סופיות הדיון ובצורך בהצבת גבול להימשכות ההליכים; בהתחשב באינטרס של הצד שכונגד ושל הציבור בכללתו לחיזוק היציבות והוודאות המשפטית; וכן נוכח הקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור שהוגש באיחור" (בש"פ מס' 5988 נגר נ' מדינת ישראל, (25/7/2006)).

.5. נוכח כל האמור לעיל, הרוי שאין מקום להיעתר לבקשת המבוקשת להערכת מועד להגשת ערעור על ההחלטה.

.6. בסיכומו של דבר, אני דוחה את הבקשה.

ההחלטה זו תומצא לצדים.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022, בהuder
הצדדים.